

Og det, som i virkeligheden er det mest uhensigtsmæssige ved denne måde at styre det på fra regeringens side, er, at regeringen, selv om den ganske vist siger, at vi har et decentralt system, så, når der lægges planer lokalt, straks griber ind i dem ved hjælp af et byggestop, for det betyder jo, at det faktisk ikke længere er decentralt, men i virkeligheden centralt på en sådan måde, at det kan blive vanskeligt for kommunerne at planlægge i tillid til, at de også vil kunne gennemføre de dispositioner, de træffer, på det tidspunkt, hvor de har planlagt at gøre det, og det kan jo i virkeligheden gøre det vanskeligt for kommunerne at tilrettelægge en byggetakt, som også forhindrer flaskehalse.

Så min opfordring til regeringen skal være, at når nu det her byggestop eller tilsagnsstop, som man ikke vil ophæve, udløber, må kommunerne altså kunne være sikre på, at de så ikke bliver ramt af det igen i løbet af nogle få måneder. Det håber jeg i hvert fald kan blive det umiddelbare resultat af den diskussion om SF's forslag, der har været her.

Og jeg håber også, at regeringen i forbindelse med diskussionerne om finansieringen vil være indstillet på at kigge på, om der kan være ulemper ved det forslag om forhøjelse af kapitalinskuddet, som regeringen gerne vil have gennemført, hvilket jeg i hvert fald har fået påpeget hjemme i Århus.

Vi har i Enhedslisten været indstillet på at gå frem med små skridt i den rigtige retning, og i sommer bearbejdede vi energisk ministeren med henblik på at få lempet tilsagnsstoppet, og det er vi glade for er lykkedes i et vist omfang. Nu vil vi gerne gå videre med det næste skridt, men det bliver nok ikke hele SF's beslutningsforslag på én gang, kan jeg fornemme på stemningen, men så må vi jo tage det punkt for punkt og se, om vi ikke kan komme videre.

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil starte med at sige tak for to tredjedele af de tilstedeværende partiers støtte til forslaget, og så vil mange af mine bemærkninger rette sig mod den sidste tredjedel, nemlig boligministerens indlæg, og her vil jeg kvittere for et indlæg, som jeg synes retorisk var på et meget højt niveau, for jo mere boligministeren talte, jo mere fik man fornemmelsen af, at boligministeren i virkeligheden holder af det byggestop; men det er jo det, der sker, når man bliver grebet af sine egne ord, og det er jo også kendt fra andre sammenhænge. Men jeg formoder, at

boligministeren, på trods af at ministeren blev grebet af ordene, stadig væk synes, det er en nødløsning, og at ministeren opfatter det som en nødløsning, der ikke er særlig rar.

Det, som fremgår af regeringens egne bemærkninger vedrørende tilsagnsstoppet, er, at man regner med, at det betyder 1.800 ungdomsboliger mindre i den resterende del af 1997 og i 1998 i forhold til, hvad der havde været tilfældet, hvis man ikke havde foretaget indgrebet, og det er vist svært at snakke sig uden om, hvad det betyder i en situation, hvor der optages stadig flere på de videregående uddannelser, for det er jo det, der er baggrunden i denne diskussion.

Og i forbindelse med diskussionen om et nyt universitet i det sydjyske område hørte jeg for nylig undervisningsministeren sige følgende: Fra regeringens side har vi et ønske om, at det antal unge mennesker, der tager en videregående uddannelse, bliver udvidet fra i dag at være 38 pct. til om ganske kort tid at være 50 pct.

Og så er spørgsmålet: Tror man så i regeringen, at man kan fortsætte med de forhåndenværende søms princip?

Allerede i år er der 2.400 flere på de videregående uddannelser, bl.a. fordi venstrefløjen sidste år var med til et finanslovforlig, hvor vi fik flere uddannelsespladser med, og der er altså ikke sammenhæng i stadig at udvide antallet af uddannelsespladser og samtidig at foretage nogle retoriske manøvrer, der går på, at der ikke er noget problem.

Og hvis ikke Folketinget har blik for, at det er et problem ude omkring, så savner man forståelse af, hvad der sker ude omkring, og derfor synes jeg, det er voldsomt modsætningsfyldt, at regeringen netop griber ind på et område, som er meget ømt, fordi behovet som sagt er stigende, ikke blot i forhold til hvad der faktisk sker, men i høj grad også i forhold til regeringens målsætning om, hvor mange unge der gerne skulle tage en videregående uddannelse.

Men selv om man anerkender boligministerens argumentation, inden han talte sig varm, om, at byggestoppet er begrundet i flaskehalsovervejelser i byggesektoren, er det vel ikke indlysende – heller ikke for en socialdemokratisk ledet regering – at det er den almene sektor, der skal holde for; der er vel også andre muligheder. Bl.a. anbefaler OECD, at man måske skulle kigge på ejerboligerne.

Så hvorfor er det indlysende, at det er den del af boligerne, som i højeste grad er behøvs-